

Środa, 24 czerwca 2015 r.

P8_TA(2015)0235

Wniosek o uchylenie immunitetu Udo Voigta

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Udo Voigta (2015/2072(IMM))

(2016/C 407/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek o o uchylenie immunitetu Udo Voigta przekazany w dniu 9 lutego 2015 r. przez przewodniczącego składu orzekającego Kammergericht w Berlinie (ref. (3) 161 Ss 189/14 (14/15)) i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym w dniu 25 marca 2015 r.,
- wysłuchawszy Udo Voigta zgodnie z art. 9 ust. 5 Regulaminu,
- uwzględniając art. 8 i 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 Aktu dotyczącego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
- uwzględniając wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dni: 12 maja 1964 r., 10 lipca 1986 r., 15 i 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r. oraz 17 stycznia 2013 r.⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 46 ustawy zasadniczej Republiki Federalnej Niemiec,
- uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0192/2015),
- A. mając na uwadze, że przewodniczący składu orzekającego w Kammergericht w Berlinie przedłożył wniosek o uchylenie immunitetu parlamentarnego Udo Voigta w związku z postępowaniem sądowym dotyczącym domniemanego przestępstwa;
- B. mając na uwadze, że na mocy art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej posłowie korzystają na terytorium swojego państwa z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;
- C. mając na uwadze, że na mocy art. 46 ust. 2 ustawy zasadniczej Republiki Federalnej Niemiec członek parlamentu nie może zostać pociągnięty do odpowiedzialności za czyn karalny bez zgody parlamentu, z wyjątkiem pewnych szczególnych okoliczności;
- D. mając na uwadze, że Udo Voigt jest oskarżony o podżeganie i zbiorowe obelgi w publikacji wydanej przez Narodowodemokratyczną Partię Niemiec podczas mistrzostw świata FIFA w piłce nożnej w 2006 r., za którą był odpowiedzialny jako przewodniczący partii;
- E. mając na uwadze wyraźny brak związku zarzutów z funkcją Udo Voigta jako posła do Parlamentu Europejskiego i fakt, że wynikają one z jego stanowiska jako przewodniczącego Narodowodemokratycznej Partii Niemiec;
- F. mając na uwadze, że zarzucane czyny nie odnoszą się do wyrażonych opinii lub stanowiska zajętego w głosowaniu w czasie wykonywania obowiązków posła do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, a także pamiętając, że oskarżenia odnoszą się do czynów popełnionych w 2006 r., czyli na długo przed tym, jak Udo Voigt został wybrany do Parlamentu Europejskiego w 2014 r.;
- G. mając na uwadze, że Udo Voigt twierdzi, że długość postępowania, które wszczęto w 2006 r., pokazuje chęć utrudnienia mu działalności parlamentarnej; mając jednak na uwadze, że obecny wniosek o uchylenie immunitetu wynika z dalszego postępowania zainicjowanego przez samego Udo Voigta w ramach odwołania, oraz że w związku z tym do zastrzeżenia tego zastosowanie ma zasada *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*;

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 maja 1964 r., Wagner/Fohrmann i Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 10 lipca 1986 r., Wybot/Faure i inni, 149/85, ECLI:EU:C:1986:310; wyrok Sądu z dnia 15 października 2008 r., Mote/Parlament, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 21 października 2008 r., Marra/De Gregorio i Clemente, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z dnia 19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z dnia 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Środa, 24 czerwca 2015 r.

H. mając na uwadze, że nie zachodzi podejrzenie jakiegokolwiek usiłowania utrudniania działalności parlamentarnej Udo Voigta (*fumus persecutionis*) w drodze tego postępowania, ponieważ zostało ono wszczęte kilka lat przed tym, jak zasiadł w Parlamencie Europejskim;

1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Udo Voigta;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do bezzwłocznego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji Kammergericht w Berlinie i Udo Voigtowi.
-